

[Knud Jespersen.]

lovgivningen også positivt nu og da vise, at den ikke bare er storkapitalens repræsentation, men også de ansattes.

Vi er altså positive over for forslagene.

Mølgaard (DR):

Rent principielt vil jeg gerne bemærke i anledning af fremkomsten af de lovforslag, vi nu har til behandling, at forudsætningen for, at dette ting skal gøre noget ved ting og sager, må være, at der foreligger et egentligt problem. Det forekommer mig, at der hverken i selve lovforslagene eller i disses bemærkninger eller i fremsættelsen dertil er antydning af en dokumentation for, at der i praksis eksisterer et problem på dette område. Man ordner sig jo ude på arbejdspladserne og imellem parterne, som flere ordførere også har været inde på det før.

Ud fra en rent teoretisk skrivebordsbetragtning kan man godt forestille sig, at der kunne have foreligget et problem på dette område. Hvis dette problem viser sig i praksis at være andet end et rent teoretisk skrivebordsproblem, så vil vi gerne være med til at se på det. Men så længe der ikke er tilvejebragt nogen dokumentation, der kan antyde dette, må jeg betragte disse forslag som aldeles overflødige.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Frandsen) (SF):

Jeg kan naturligvis ikke som ordfører for forslagsstillerne takke hverken ministeren eller de fleste ordførere for en velvillig modtagelse af vores lovforslag. Den eneste tak, man kan rette til nogen af ordførerne, er jo til hr. Knud Jespersen for hans positive indstilling over for intentionen i forslagene og også for, at det var eller kunne være et lovgivningsanliggende.

Baggrunden for, at vi har fremsat disse lovforslag, er, at det forslag til lov om aktieselskaber, som vi behandlede i sidste folketingssamling, jo var et lovgivningsanliggende, og så mener vi også, at alt, hvad der drejer sig om aktieselskabsloven, skal ordnes af lovgivningsmagten. I hvert fald er der en klar forpligtelse fra folketingets side til at sørge for, at bestemmelserne i aktieselskabsloven om lønmodtagerrepræsentanter i bestyrelser kan fungere tilfredsstillende for lønmodtagerne.

Så siger man, at det skal arbejdsmarkedets parter selv klare. Ja, det er da meget muligt de kan klare det, men hvis vi kunne klare det i folketetinget, hvorfor så ikke gøre det? Det gjorde vi, da det drejede sig om sikkerhedsrepræsentanternes beskyttelse, og jeg synes, det er fantastisk nu at høre en række ordførere for partier, som i sidste folketingsamling stemte for, at man skulle beskytte sikkerhedsrepræsentanterne. Dengang mente man, at det var et lovgivningsanliggende. Nu siger man fra disse ordførere, der tilhører de samme partier, at nu er der altså tale om, at det er arbejdsmarkedets parter, der skal gøre det. Der kan altså ikke være tale om nogen principiel holdning, men at man altså tager stilling fra sag til sag. Jeg kan ikke se, at der skulle være forskel på, om der er tale om sikkerhedsrepræsentanter, eller om der er tale om bestyrelsesmedlemmer.

Så er det da rigtigt, at vi kan forudse, at man vil forhandle det mellem arbejdsmarkedets parter nu til efteråret, men så kommer vi altså til at stå i den situation, at LO måske har 10 krav, som de fremsætter ved starten af forhandlingerne. Et af disse krav er altså beskyttelse af bestyrelsesmedlemmerne. Det betyder, at når LO engang i sidste fase skal regne op, hvad man har fået hjem, så kommer det altså ind på gevinstsiden, og det er måske noget, der betyder, at de så må afgive nogle andre ting. Derfor forekommer det altså lidt underligt, at i hvert tilfælde socialdemokratiet ikke kan se, at det ville være mest naturligt, at vi gjorde det arbejde med aktieselskabsloven, vi var i gang med i sidste folketingssamling, færdigt og sagde: det er vores område, og at man ikke skal overlade det til arbejdsmarkedets parter, hvilket måske betyder, at fagbevægelsen får mindre hjem, enten i posen eller på anden måde, ved de kommende overenskomstforhandlinger: Det er da meget muligt det ser pænt ud, at man når hjem med 7 resultater, når en af de ting var noget, vi kunne have klaret her. Men det kan være, det går ud over andre ting, og det synes jeg, man skal tage i betragtning. Jeg synes specielt, at socialdemokratiet virkelig skulle tænke på den slags ting.

Så er det meget rigtigt, at parterne kan klare det ved overenskomstforhandlingerne, men der er jo ikke bare tale om, at det er LO,